Scenariusz zajęć

Data : 15.04.2020 r.

Grupa wiekowa: 5-6-latki „Motylki”

Temat: Długi, krótki- ćwiczenia w mierzeniu długości.

Cele ogólne:
-rozwijanie umiejętności mierzenia,
-mierzenie długości stopami, krokami,
-rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:
Dziecko:
-dostrzega, że -mimo różnic w ułożeniu- drogi są nadal tej samej długości,
-mierzy dywan stopa za stopą, krokami,
-aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Metody:
-słowna, zadaniowo-czynnościowa, oglądowa.

Formy:
-indywidualna

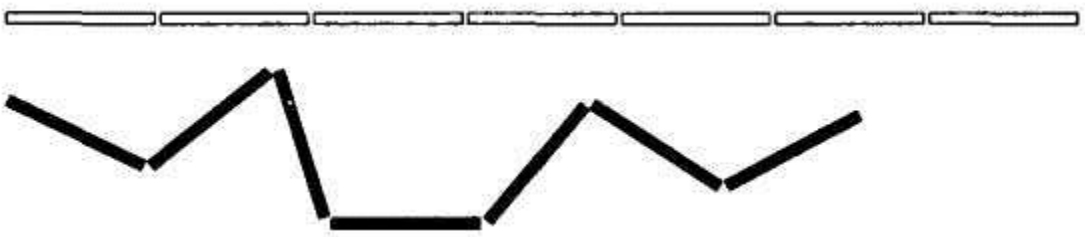
Środki dydaktyczne: 14 patyczków (ewentualnie wyciętych z papieru paseczków) w dwóch różnych kolorach np. czarny i biały, mały dywan, linijka, miarka krawiecka, gazeta.

- **Przebieg zajęć:**

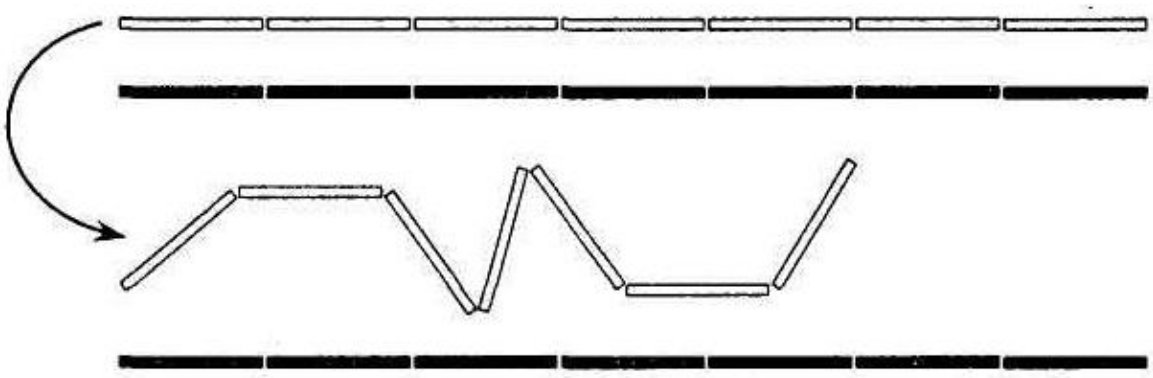
1. Ćwiczenia dotyczące zrozumienia stałości miary.
Przygotowujemy 14 patyczków: najlepiej, jeżeli 7 będzie w jednym kolorze i 7 w innym. Patyczki muszą być jednakowej długości. Dziecko siedzi przy stole naprzeciwko dorosłego. Przesuwa on patyczki w stronę dziecka i mówi: Z *siedmiu patyczków ułóż prostą dróżkę. Patyczki muszą się stykać. Z pozostałych patyczków ja będę układać swoją dróżkę* (układa patyczki równolegle do dróżki ułożonej przez dziecko). Wygląda to tak jak na rysunku i widać wyraźnie, że dróżki są tej samej długości.

Dorosły mówi: *Popatrz, przesuwam patyczki tak, żeby moja dróżka zakręcała.* Na następnym rysunku przedstawiony jest jeden ze sposobów zmiany układu patyczków. Można ułożyć je inaczej, ale trzeba zadbać o wrażenie, że „zakręcająca" dróżka jest krótsza. Podobnie jak w poprzedniej sytuacji patyczki muszą się stykać końcami, nie może być przerw ani rozgałęzień.

Dorosły zwraca się do dziecka: *Jak myślisz, czy teraz dróżki są tej samej długości?* Zdecydowana większość 6-latków odpowie: *Ta dróżka jest dłuższa* (pokazuje na swoją), a ta krótsza (pokazuje dróżkę dorosłego). Jeżeli dorosły spyta: *Dlaczego tak uważasz?* Usłyszy zapewne: *Bo widać.* Dziecko porównało odległości końców dróżek ułożonych z patyczków. Żeby uniknąć pomyłki, dziecko mogło przecież ulec chwilowej sugestii - należy przeprowadzić jeszcze jedną próbę. Układamy patyczki tak, aby dróżki były znowu proste, równoległe i jednakowej długości. Teraz dziecko przesuwa patyczki tak, żeby jego dróżka „zakręcała". Dorosły powtarza pytanie: *Jak myślisz, czy teraz dróżki nadal są tej samej długości?* Na rysunku strzałka pokazuje tę zmianę.

Dziecko najprawdopodobniej znowu odpowie: *Ta jest krótsza.* I wskaże dróżkę „zakręcającą". Tak rozumuje większość 6-latków. Będą oczywiście także dzieci, które będą zachowywały się tak: zaniepokojone złudzeniem „krótszej" dróżki, chcą przestawić patyczki, aby sprawdzić, czy coś się z nimi nie stało. Próbują praktycznie odwrócić zmianę, która spowodowała „zakręcanie" dróżki. Jeżeli dorosły na to pozwoli, przekładają patyczki i z wyraźną ulgą stwierdzają: *Są tej samej długości.*

2. Mierzenie szerokości dywanu stopa za stopą.
Dziecko i rodzic mierzą szerokość dywanu, stawiając stopę przed stopą (palce jednej stopy dotykają pięty drugiej stopy) i głośno liczą.
Rodzic pyta dziecko?
− *Dlaczego wyszły nam rożne wyniki?*
− *Czy nasze stopy są jednakowej długości?*

3. Mierzenie długości dywanu krokami.
Dziecko i rodzic mierzą długość dywanu krokami, które głośno liczą.
Rodzic pyt dziecko?
− *Dlaczego wyszły nam rożne wyniki?*
− *Z czym jest związana długość naszych kroków?* (Ze wzrostem).

4. Pokaz linijki, miarki krawieckiej.
Rodzic pokazuje dziecku linijkę, miarkę krawiecką i opowiada mu o tym, że jest to przyrząd do precyzyjnego mierzenia długości i podaje przykłady co można tymi przyrządami zmierzyć. Dziecko próbuje z pomocą dorosłego zmierzyć linijką (miarką krawiecką) długość małego dywanu lub innych przedmiotów w domu.

4. Ćwiczenia gimnastyczne:

Rodzic daje dziecku gazetę.

- Dziecko biega i potrząsa gazetą trzymaną oburącz w górze. Rodzic uderza w dłonie i mówi: *Burza,* dziecko zatrzymuje się i – przyjmując dowolną pozycję – chroni się przed zmoknięciem, wykorzystując gazetę.

-Dziecko staje w rozkroku, trzymając oburącz złożoną gazetę – w skłonie w przód wymachuje gazetą w tył i w przód. Po kilku ruchach prostuje się i potrząsa gazetą w górze.

-Dziecko wykonuje klęk podparty, dłonie ma na gazecie, skierowane palcami do wewnątrz przy zgiętych w łokciach rękach opada tułowiem w przód, dotyka gazety brodą i powraca do pozycji wyjściowej.

- W leżeniu przodem – dziecko unosi gazetę trzymaną za końce oburącz (ręce zgięte w łokciach, skierowane w bok), dmucha na gazetę i wprowadza ją w ruch.

-Dziecko kładzie gazetę na podłodze, zwija ją po przekątnej w rulonik i przeskakuje przez nią bokiem z jednej strony na drugą, od jednego końca do drugiego.

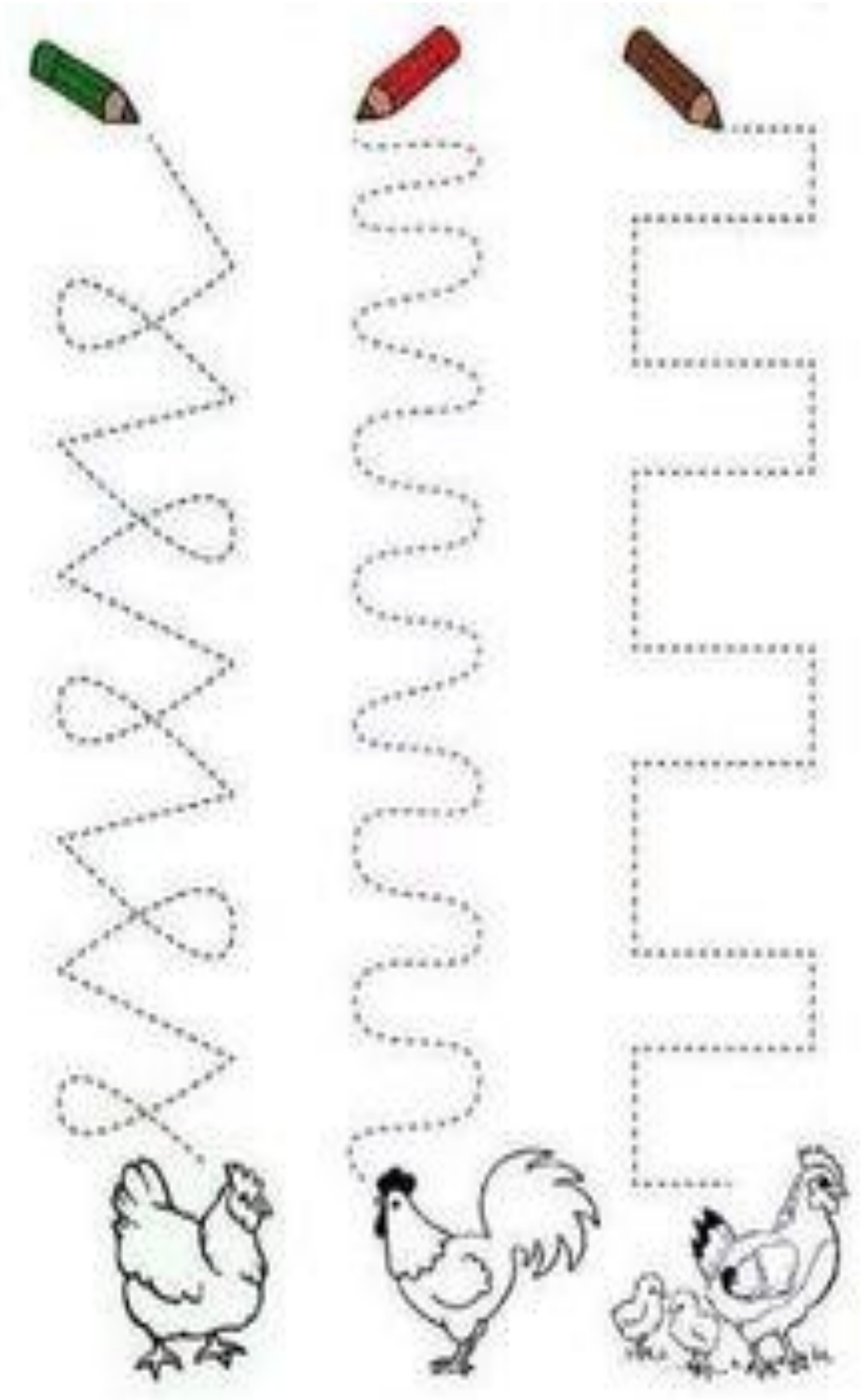
Środa 15.05.20r. „Motyle".

1. Gimnastyka buzi i języka.
   - ✓ „Mruczenie" – Dz. na wydechu mruczy.
   - ✓ „Masażyk" - Dz. masuje sobie twarz wydając dźwięki: opukiwanie nad górną wargą – mówi *www*..... pod dolną – *zzz*... klatka piersiowa - *żżż*.....
   - ✓ „Wesołe ustka" - Dz. nabiera powietrze i stara się jak najdłużej wypowiadać sylabę *mu* na wydechu. Może przy tym poruszać wargami w prawą i lewą stronę.
   - ✓ „Koniki" – Dz. kląska czubkiem języka naśladując odgłos stukania końskich kopyt.
   - ✓ „Koty piją mleko" – Dz. wysuwa język na przemian szeroki i wąski; płaski lub zaostrzony, następnie unosi lekko brzeg języka do zębów.
2. Wyszukiwanie sylab w środku wyrazu. R. wypowiada różne wyrazy, a dz. podnosi do góry rękę wskazując ten wyraz w którym usłyszało określoną sylabę.
   - ✓ Szukamy sylaby *mo*
     samolot, samochód, lokomotywa, tomograf, telefon, domofon.
   - ✓ Szukamy sylaby *ra*
     parasol, paragraf, telewizor, karetka, karafka,
   - ✓ Szukamy sylaby *da*

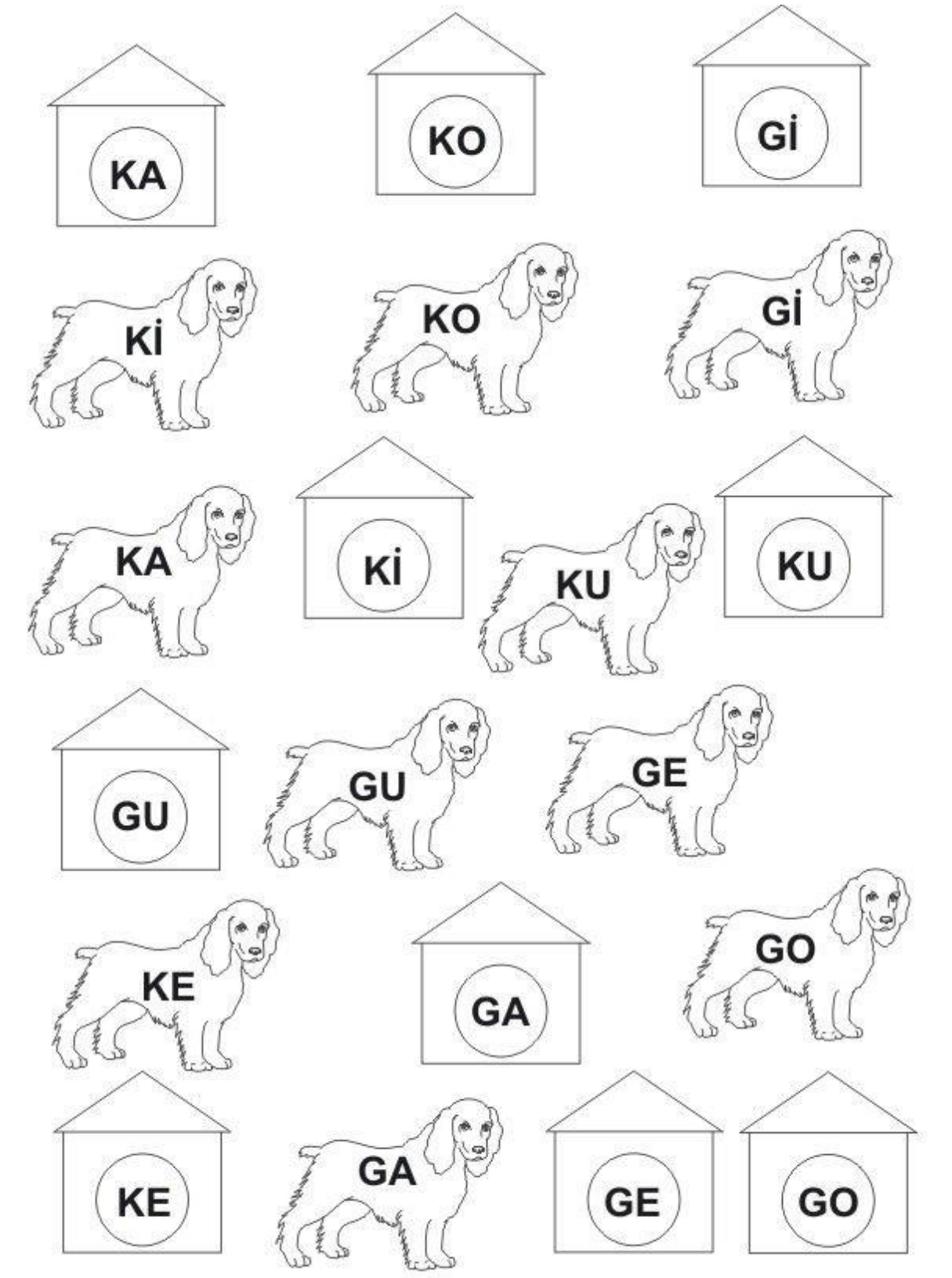
Podanie, śniadanie, zebranie, sprzedawanie, kupowanie.

3. Tekst do doskonalenia umiejętności czytania dla dz. sześcioletnich.
   Dz. pięcioletnie mogą wykonać ilustrację do wysłuchanego tekstu.

Co to? To traktor pana Tomka.
Pan Tomek to rolnik.
Ma gospodarstwo i ogromne pole kapusty.
Obok domu Pan Tomek ma sad morelowy.

Rysujemy po śladzie. Można pokolorować zwierzęta.

Łączymy psa z jego budą. Każda linia innym kolorem.